

Výber z diela:

Chmielewski, Dominik. 2022. Kristoterapia. (Preložil Pavol Petřík, 2022). Bratislava: Zachej.sk, 2022, 112 s. ISBN 978-80-8211-433-4

Čo je duchovná realita otvoreného neba? Je to atmosféra neba, ktorá zostúpila do hlbín nášho srdca. Je to on sám, ktorý je láskou, pokojom a radosťou. Stávame sa deťmi svetla, kúpeme sa vo svetle, sme ponorení do svetla. A toto svetlo nás preniká. Odteraz je našou úlohou plne sa sústrediť na prítomnosť Otvoreného neba v sebe samých, lebo to je spôsob starostlivosti o prítomnosť Boha v nás. (s. 11-13)

Otvorené nebo je prúdom Božej milosti. Ak máš vieru v to, že žiješ pod otvoreným nebom, potom vnášaš atmosféru neba všade, kde si. Otvorené nebo nad tebou sa rozprestiera na celý priestor okolo teba a na všetkých ľuďoch, lebo si dieťa svetla, si Božie dieťa. Nech vstúpiš kamkoľvek, nech si kdekoľvek, prinášaš tam Božiu prítomnosť, ktorá je v tebe, ktorá ťa preniká. Ty sám ňou musíš žiť. Sám musíš urobiť prioritou svojho života prebývanie v Božej prítomnosti, rast v nej, dýchanie atmosféry neba dvadsaťštyri hodín denne (s. 46)

Sme stvorení na to, aby sme každý deň žili v Božej prítomnosti. Máme niest Boha, ktorý je v našom tele, ktorý vyžaruje z našich očí, z našich slov a našich gest. Musíme sa ním naplniť tak veľmi, že kamkoľvek vstúpime, osvetlíme tmú Božou prítomnosťou, ktorá je v nás. Nech si kdekoľvek, dovol', aby otvorené nebo, ktoré je nad tebou, prúdilo cez teba a aby Božie kráľovstvo, ktoré je v tebe a okolo teba, prijalo tých, ktorí zomierajú v kráľovstve temnoty. (s. 47)
Niekedy žiadame o niečo, čo sme už dostali. (s. 49)

Boh nás neustále tvorí nanovo. V Bohu neexistuje minulosť ani budúcnosť, iba večné teraz. Keď je môj život neustálym analyzovaním minulosti, bolesti a rán... neexistuje v ňom Boh. A Boh chce, aby všetko, čo je za nami bolo ponorené do minulosti a aby sme sa k tomu nikdy nevracali. Všetko staré je preč, a hľa – všetko sa stalo novým. Keď žiješ minulosťou alebo budúcnosťou, márneš milosť prítomnosti, ktorú Ti dal Boh, aby ťa nanovo stvoril. (s. 9-10)

Chce, aby s ním (dieťa) prežívalo každú radosť, každú ťažkosť, aby s ním malo trvalý dôverný vzťah. Aby prebýval v jeho srdci a túžil sa s ním rozprávať a všetko s ním robiť. (s. 14-15)

Boh tvorí prostredníctvom vysloveného slova. Stvorí niečo z ničoho. Aj keby tam niečo nebolo, vysloví slovo – a stane sa to. Boh, ktorý sa pozerá na teba a hovorí: môj milovaný/milovaná. A takto nás neustále utvára v prívale svojej

lásky. Len vtedy začínam skutočný život, keď sa nechám stvoriť z jeho lásky, ktorá je zjavená v jeho slove. (s. 15-16) To je naša identita – milovaný, milovaná. (s. 31) Nie je nič dôležitejšie ako poznanie jeho lásky ku mne. (s. 37)

Ak nie si neustále naladený na to, aby si počúval toto slovo, začneš umierať v láske. Ak je pre Teba dôležitejšie, čo si o Tebe myslí človek, ako to, čo si myslí Boh, na tróne tvojho srdca sedí človek a nie Boh. Treba sa z toho vyspovedať. Minulosť nechávam tak, odrezávam ju. Ponorím ju do odpustenia. Nikdy sa k tomu už nevrátim. Nechám Boha, aby ma stvoril nanovo, tu a teraz, v jeho láske, v jeho stvoriteľskom slove, v jeho milujúcej prítomnosti. Tu a teraz žiť život, ktorý je najnežnejším otcom zo všetkých otcov, **Otcom s materinským srdcom**. Tu a teraz prežívam tú najkrajšiu lásku toho najúžasnejšieho Otca, ktorého som najúžasnejším dieťaťom. (s. 17 a 18)

Duch svätý je láskou Otca – láskou Boha Otca k Synovi a Syna k Otcovi. Duch svätý je všetkým. Ježiš urobil všetky zázraky pomocou ducha svätého. Pomocou ducha svätého urobil všetko. (s. 21)

Ak chceš byť napojený na nadprirodzenú silu Ducha Svätého, musíš si scitlivieť vlastné srdce, aby počúvalo jeho vnuknutia. (s. 22) Duch Svätý nám dáva moc žiť nadprirodzený život. Pre Boha je nadprirodzený život prirodzeným životom. To, čo je pre nás nadprirodzené, je pre neho bežné. Musíme podniknúť kroky viery a vnímavosti na vnuknutia Ducha Svätého, aby sme začali žiť v nadprirodzenej Božej moci. (s. 23).

Keby si sa pozrel na seba Božími očami, na to, ako vyzeráš po svätej spovedi a po svätom prijímaní, uvidel by si sa v najkrajších šatách. Toto rúcho Ti dáva ako Kráľovské rúcho – rúcho dôstojnosti, hodnoty dcéry a syna Kráľa. (s. 40)

Pamätaj, že to, kým si, a to, čo robíš, sú dve rôzne veci. Nemôžeš sa stotožniť iba s tým, čo robíš. Stotožni sa s tým, kým si. (s. 42) Už nežijem ja, ale Kristus žije vo vo mne. (s. 43)

Boh nás chce prebožstviť. (s. 45) Si milovaná dcéra. Boh Ťa miluje. Prijmi Božiu lásku, to že ťa Ježiš miluje, že ťa nikdy neodsúdil a neodsúdi. Kto opiera svoje srdce o jeho lásku a o jeho slovo, zostáva v ňom a pre neho neexistuje už žiadne odsúdenie. (s. 53)

Dostali sme tri charizmy = 3 silné dary, ktoré máme vo svojom živote prejavovať: máme byť kráľmi, kňazmi a prorokmi. (s. 54) Len láska je skutočný kráľ. Vieš, kedy môžeš byť skutočne pokorný? Keď máš zvláštne presvedčenie o tom, aký si v Božích očiach neuveriteľne hodnotný, cenný a krásny. (s. 55) Prorok je predovšetkým ten, kto má Božie slová pre druhého človeka. Dar proroctva je schopnosť počúvať Boží hlas tak, že pri pohľade na dieťa nehovoríme s ním ľudskými slovami, ale slovami Boha. A keď Boh hovorí, všetko sa zmení. Božím slovom je všetko stvorené. Slovom Boha prichádza uzdravenie. Božím slovom sa vyhánajú zlí duchovia. Preto tvojím povolaním, mama a otec, je vytvoriť priestor ticha vo svojom srdci a počúvať Boží hlas. Bože, čo by si teraz chcel povedať mojej dcére/môjmu synovi? (s. 57) Takto sa aktivuje dar proroctva – aby vyslovené slová neboli moje, ale aby boli Božími slovami pre moje dieťa, manžela, priateľa..., každého koho denne stretávam za rôznych okolností. Čiže byť tu a teraz, v Božej prítomnosti, neustále sa sústreďovať na jeho prítomnosť v nás. Počúvať jeho hlas a starať sa o atmosféru neba vo svojom srdci. (s. 58)

Ukáž mi, čo si do mňa vložil, kým som, na čo si ma určil, aké je moje povolanie, moje poslanie, môj osud a ponorím sa do toho. (s. 59)

Toto je veľmi dôležité: nemožno sa pozeráť na seba oddelene od pohľadu na Boha. (s. 61) Pozeraj sa na seba očami Boha. Chcem vidieť svoju krásu, svoju neuveriteľnú hodnotu, ale hľadieť pritom na seba Božími očami. Milovať sa jeho srdcom. Otcom so srdcom matky. (s. 62)

Vyznávaj mu najkrajším spôsobom: „Milujem Ťa.“ Každý deň hľadaj spôsoby, ako mu vyznáš svoju náklonnosť – maličkosťami, trochu lásky, v ktorej je on jediný milovaný. (s. 68)

Ak nájdeš Boha Otca, ktorý má pre teba bezhraničnú dobrotu, ktorý má nehu súcitnej lásky, bude ti oveľa ľahšie dôverovať jeho všemohúcnosti, ktorá pôsobí v tvojom živote. Bude ti oveľa ľahšie dôverovať zázrakom, ktoré bude chcieť urobiť v tvojom živote. Kľúčom je dôvera v jeho nekonečnú dobrotu a súcitnú neho jeho lásky k Tebe. (s. 70)

Ale Duch Svätý je v tebe. Duch Svätý ťa drží za ruku. Neboj sa, len to opakuj s ním. Spočiatku potichu, ale potom čoraz hlasnejšie, s čoraz väčšou dôverou v otcovskú

Výber z diela:

Chmielewski, Dominik. 2022. Kristoterapia. (Preložil Pavol Petřík, 2022). Bratislava: Zachej.sk, 2022, 112 s. ISBN 978-80-8211-433-4

lásku, v jeho nežnosť, v jeho starostlivosť, v jeho súcit, jeho odpustenie, **v jeho radosť z teba.** (s. 72)

Neustále zmŕtvychvstanie = jednoducho odovzdaj to, čo bolí, Ježišovi. Je raz a navždy zakázané analyzovať sa. Adoruj jeho pohľad, jeho lásku, jeho nehu, jeho nadchnutie. Miluj sa jeho srdcom. Miluj sa tak, že sa budeš pozeráť jeho očami tak, ako sa on pozerá na teba. Nespúšťaj zrak z jeho pohľadu. Neodvracaj od neho svoju tvár. (s. 73) Z jeho očí, z jeho tváre, z jeho úsmevu prijímaš neuveriteľnú hodnotu a dôstojnosť milovanej dcéry, milovaného syna. Otec je mladučký, je to mladý, úžasný Boh plný radosti a mladistvého elánu so srdcom dieťaťa. (s. 74) Áno, na zemi a vo vašich dušiach hľadám svoje šťastie a radosť. (s. 78) Takýto Otec so srdcom matky prichádza preto, aby uzdravil srdcia tých detí, ktoré nikdy nedostali tu na zemi otcovu lásku. (s. 79)

Prišiel som napraviť lásku, ktorú mi venujete, lásku sfaľšovanú vinou strachu. (s. 80)

Ak Boha necítiš, je to preto, že žiješ navonok a nie vo vnútri. (s. 11)

A vy, ktorí žijete v pravom svetle, povedzte im, aké sladké je žiť v pravde. Že existuje Otec, ktorý všetko vidí, vie o všetkom, o všetko sa stará, ktorý je nekonečne dobrý a povedzte im aj to, že ich nechce nechať samých a bez zásluh v biete života. Nech prídu ku mne. Ja im pomôžem uľahčiť bremeno. Veľmi im osladím ich ťažký život. Obdarím ich svojou otcovskou láskou, aby boli šťastní teraz i vo večnosti. (s. 81)

Toto je kristoterapia: každodenná Eucharistia, prijímanie jeho najnežnejšej lásky. „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (s. 84)

Mnohí mystici a svätci hovorili, že v okamihu stvorenia našej duše Boh na nás upriami svoj pohľad – taký nežný, taký nadšený, taký krásny, taký rozjímavý, taký žiarivý, že potom tento pohľad plný lásky, nehy a nadšenia hľadáme u druhých ľudí. A keď ho nenájdeme alebo nájdeme len jeho odrazy, túžime po pravej láske. Ale žiaden človek nemôže uspokojiť túto túžbu v nás. Je to prirodzený dôkaz, že existuje niekto väčší ako človek, že existuje láska väčšia než ľudská láska. Táto láska je veľmi blízko. Mnoho ľudí ju hľadá: básnici, speváci, králi, obyčajní ľudia. Všetci chceme nájsť lásku, ktorú Boh vložil do nás ako svoj bozk.

Výber z diela:

Chmielewski, Dominik. 2022. Kristoterapia. (Preložil Pavol Petřík, 2022). Bratislava: Zachej.sk, 2022, 112 s. ISBN 978-80-8211-433-4

Celá literatúra, poézia, krása, ktorá nadchne človeka, vyplývajú z toho, že chceme milovať a byť milovaní – tak ako o tom snívame. (s. 90)

Boh chce milovať seba v Tebe svojou láskou. Vtedy začínaš milovať a cítiť každým vláknom svojho srdca tú lásku, o ktorej si vždy sníval. (s. 91)

Definícia lásky je čas, ktorý si vyhradiš pre toho, koho miluješ. (s. 91)

Ježiš k apoštolom: „Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal a dokonáť jeho dielo.“ A ty sa celý deň pýtaj: „Pane, je to, čo robím, v súlade s tvojou vôľou, páči sa Ti to. Môžem tu a teraz povedať, že ťa milujem viac ako pred chvíľu a milujem viac ako včera. Dávam Ti svoje srdce, dávam Ti svoju oddanosť, dávam ti svoj čas, svoju túžbu, dávam ti všetko najkrajšie, veď ma. (s. 92) Tie obyčajné, sivé povinnosti chcem vykonávať mimoriadnym spôsobom, teda z lásky k Tebe. (s. 93)

Ďakujem Ti za to, že sa môžem tešiť z Tvojej prítomnosti vo mne. Ďakujem za to, že všetko môžeme robiť spolu. Ďakujem Ti za svojho manžela, dieťa, prácu... (s. 93)

Láska k Bohu má byť konkrétna, nie abstraktná. Súd bude súdom z lásky: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“ Úsmev, dotyk, objatie, srdečnosť, teplo, najjednoduchší dobrý skutok z lásky k Ježišovi, ktorý prebýva v človeku – o to vlastne ide. Takto rastieš v láske k Bohu z celého srdca, zo všetkých síl, z celej svojej moci, každý deň. Ty si celý pre neho a on je celý pre Teba. (s. 94)

Ak si si príliš zbožštil človeka, začínaš sa báť, aby si ho vo svojom živote nestratil. Keď dáš človeka na prvé miesto pred Boha. (s. 95) **Až keď správne pochopíš prikázanie lásky – že len Boha máš milovať celým srdcom, zo všetkých síl, z celej duše a z celej svojej moci – vtedy môžeš najkrajšie milovať druhého človeka. (s. 96)**

Koľko času si dnes strávil s Bohom, túžbe po ňom, rozhovore s ním, tešením sa z jeho prítomnosti v tebe? A koľko si strávil pred televízorom?... (s. 96)

Ak každý deň podriadiš celý svoj život hre na obozretnosť, aby si s každým vychádzal tak, že ťa budú mať radi, budú ťa milovať a prijímať, stratíš seba, svoju identitu, svoju slobodu, aby si sa zapáčil druhému človeku stávaš sa otrokom jeho názorov, stávaš sa otrokom strachu. (s. 97)

Výber z diela:

Chmielewski, Dominik. 2022. Kristoterapia. (Preložil Pavol Petřík, 2022). Bratislava: Zachej.sk, 2022, 112 s. ISBN 978-80-8211-433-4

Ďakujem Ti, že vďaka tejto láske, ktorá je medzi nami, môžem tak krásne vyznávať lásku svojmu manželovi, dieťaťu... Viem, že je to láska, ktorú mi dávaš ty. Ty ju vo mne (cezo mňa) miluješ.“ (s. 100)

Neustále sa pripájaj na „elektráreň“ Božej lásky a tá bude prúdiť cez teba k druhým ľuďom. Pozri sa na prameň tejto lásky a teš sa z neho. (s. 100)

„Si môj milovaný syn. Si moja milovaná dcéra. Milujem ťa, milujem ťa, milujem ťa“ – toto je zmysel každého nádychu, zmysel každého kroku, zmysel každej myšlienky, každej chvíle, ktorú počas dňa prežiješ. Neustále veriť a dôverovať Otcovmu hlasu, vidieť očami viery a srdca jeho milujúci a nežný pohľad zameraný na teba a počúvať s vierou to, čo ťa vytvára v láske: „Milujem ťa, milujem ťa, milujem ťa.“ Toto je najkrajšia modlitba. (s. 101)

Ó Duchu Svätý, urob zázraky lásky v srdciach tých, ktorí čítajú tieto slová, otvor ich srdcia, aby počuli teba, jediného Boha, ktorý miluje až po obetovanie života každé dieťa, ktoré sa teraz modlí. Mária, Matka, nech je táto modlitba revolúciou lásky v srdciach detí, ktoré sa teraz modlia. (s. 101) Žehnám ťa celým srdcom, žehnám tvoje srdce, telo, ducha, dušu, aby si osobitným spôsobom dôveroval a uveril v to, ako veľmi si milovaný a aby si všetko ostatné vo svojom živote pokladal za odpadky, aby si poznal len tú lásku, ktorá napokon naplní šťastím a radosťou tvoje srdce tak, ako si o tom vždy sníval. Amen. V mene Otca i Syna, i Ducha Svätého. Amen. (s. 102)

V Bratislave, 6.1.2024